

Antifón Sofista

Fragmenta DK 87 B

ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΑΒ

B 1 /1 = Galénos, In Hippocratis librum de officina medici comm. vol. 18b; p. 656 Kühn

ὥσπερ καὶ ὁ Ἀντιφῶν ἐν τῷ προτέρῳ τῆς Ἀληθείας οὕτω λέγων·

ταῦτα δὲ γνοὺς εἴσηι ἔν τι οὐδὲν <ὄν> αὐτῷ οὔτε ὧν ὄψει ὀραῖ <ὄ ὀρῶν>
μακρότατα οὔτε ὧν γνώμη γινώσκει ὁ μακρότατα γινώσκων.

B 1 /2 = Hippokratés, De arte 2 Littré (p. 36, 18 Gomp.)

δοκεῖ δὴ μοι τὸ μὲν σύμπαν τέχνη εἶναι οὐδεμία οὐκ ἐοῦσα· καὶ γὰρ ἄλογον τῶν
έόντων τι ἠγεῖσθαι μὴ έόν· ἐπεὶ τῶν γε μὴ έόντων τίνα ἂν τις οὐσίην θεησάμενος
ἀπαγγείλειεν ὡς έστιν; εἰ γὰρ δὴ έστι γ' ἰδεῖν τὰ μὴ έόντα ὥσπερ τὰ έόντα, οὐκ
οἶδ', ὅπως ἂν τις αὐτὰ νομίσειε μὴ έόντα, ἅ γε εἶη καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν καὶ
γνώμη νοῆσαι ὡς έστιν. ἀλλ' ὅπως μὴ οὐκ ἦι τοῦτο τοιοῦτον· ἀλλὰ τὰ μὲν έόντα
αἰεὶ ὀραταί τε καὶ γινώσκεται, τὰ δὲ μὴ έόντα οὔτε ὀραταί οὔτε γινώσκεται.
γινώσκεται τοίνυν, δεδιδαγμένων ἤδη <τῶν εἰδέων, ἐκάστη> τῶν τεχνέων, καὶ
οὐδεμία έστιν ἢ γε ἕκ τινος εἶδεος οὐχ ὀραταί. οἶμαι δ' ἔγωγε καὶ τὰ ὀνόματα
αὐτὰς διὰ τὰ εἶδεα λαβεῖν· ἄλογον γὰρ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ἠγεῖσθαι τὰ εἶδεα
βλαστάνειν καὶ ἀδύνατον· τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα (φύσεως) νομοθετήματά έστιν, τὰ
δὲ εἶδεα οὐ νομοθετήματα, ἀλλὰ βλαστήματα.

B 2 = Galénos, In Hippocratis librum de officina medici comm. vol. 18b; p. 656 Kühn

καί·

πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἠγεῖται καὶ εἰς ὑγίειαν καὶ
νόσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα.

B 3 = Pollux (Polydeukés) Iúlius Gramm., Onomasticon VI, 143 Bethe

ἄπαρασκευῶν γνῶμη' ἐν τοῖς Περὶ ἀληθείας Ἐπιφῶν εἶπεν, ἀπαρασκευάστον δὲ ἐν ταῖς ῥητορικαῖς Τέχναις (δοκοῦσι δ' οὐ γνήσια).

B 4 = Harpokration Gram., Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἄοπτα

ἄοπτα· ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα, ἀλλὰ δόξαντα ὀραῖσθαι Ἐπιφῶν Ἀληθείας α.

B 5 = Harpokration Gram., Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀπαθῆ

ἀπαθῆ· ἀντὶ τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη Ἐπιφῶν Ἀληθείας α.

B 6 = Pollux (Polydeukés) Iúlius Gramm., Onomasticon II, 58

διοπτεύειν Κριτίας (88 B 53) καὶ Ἐπιφῶν, Ἐπιφῶν δὲ καὶ εἴσοπτοι.

B 7 = Pollux (Polydeukés) Iúlius Gramm., Onomasticon II, 57

Ἐπιφῶν δὲ καὶ τὸ ὀψόμενον εἶπε καὶ τῇ ὄψει (B 1) οἶον τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ὀπτῆρ καὶ ἄοπτα (B 4).

B 8 = Pollux (Polydeukés) Iúlius Gramm., Onomasticon II, 76

ἡ γὰρ ὁδμὴ καὶ εὐοδμία δοκεῖ μὲν τοῖς πολλοῖς εἶναι καλὰ τὰ ὀνόματα, ἔστι δὲ ποιητικά, ἐν δὲ τοῖς καταλογάδην ἰωνικὰ καὶ αἰολικά· παρὰ μόνω δ' Ἐπιφῶντι ὁδμὰς καὶ εὐοδμίαν εὖροι τις ἄν.

B 9 = Aetios I, 22, 6 (D. 318)

Ἐπιφῶν καὶ Κριτόλαος νόημα ἢ μέτρον τὸν χρόνον, οὐχ ὑπόστασιν.

B 10 = Suidás, Lexicon s.v. ἀδέητος

ἀδέητος· ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα ἔχων. Ἐπιφῶν ἐν α Ἀληθείας·

διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται οὐδὲ προσδέχεται οὐδενός τι, ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἀδέητος.

(Cfr. Harpokration Gram., Lexicon.)

B 11 = Harpokration Gram., Lexicon in decem oratores Atticos s. v. δεήσεις
 δεήσεις· ἀντὶ τοῦ ἐνδείας Ἐπιφῶν Ἀληθείας α.

B 12 = Órigenés, Contra Celsum IV, 25

κἄν Δημοσθένης τις οὖν ὁ ῥήτωρ ἦι μετὰ τῆς παραπλησίας ἐκείνῳ κακίας καὶ τῶν ἀπὸ κακίας αὐτῷ πεπραγμένων, κἄν Ἐπιφῶν ἄλλος ῥήτωρ νομιζόμενος εἶναι καὶ τὴν πρόνοιαν ἀναιρῶν ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Περὶ ἀληθείας παραπλησίως τῆι Κέλσου ἐπιγραφῆι, οὐδὲν ἥττον εἰσιν οὗτοι σκώληκες ἐν βορβόρου γωνίαι τοῦ τῆς ἀμαθίας καὶ ἀγνοίας καλινδούμενοι.

B 13 /1 = Aristotelés, Physica I, 2; p. 185a 14

ἅμα δ' οὐδὲ λύειν ἅπαντα προσήκει, ἀλλ' ἢ ὅσα ἐκ τῶν ἀρχῶν τις ἐπιδεικνύς ψεύδεται, ὅσα δὲ μή, οὐ· οἷον τὸν τετραγωνισμόν τὸν μὲν διὰ τῶν τμημάτων γεωμετρικοῦ διαλύσαι, τὸν δ' Ἐπιφῶντος οὐ γεωμετρικοῦ.

B 13 /2 = Simplicios, In Aristotelis physicorum libros comm. 54, 12 Diels

τὸν γὰρ τετραγωνισμόν τοῦ κύκλου πολλῶν ζητούντων (τοῦτο δὲ ἦν τὸ κύκλῳ ἴσον τετράγωνον θέσθαι) καὶ Ἐπιφῶν ἐνόμισεν εὐρίσκειν καὶ Ἰπποκράτης ὁ Χίος (c. 42, 3) ψευσθέντες. ἀλλὰ τὸ μὲν Ἐπιφῶντος ψεῦδος διὰ τὸ μὴ ἀπὸ γεωμετρικῶν ἀρχῶν ὠρμησθαι, ὡς μαθησόμεθα, οὐκ ἔστι γεωμετρικοῦ λύειν ... ὁ δὲ Ἐπιφῶν γράψας κύκλον ἐνέγραψέ τι χωρίον εἰς αὐτὸν πολύγωνον τῶν ἐγγράφεσθαι δυναμένων. ἔστω δὲ εἰ τύχοι τετράγωνον τὸ ἐγγεγραμμένον. ἔπειτα ἐκάστην τῶν τοῦ τετραγώνου πλευρῶν δίχα τέμνων ἀπὸ τῆς τομῆς ἐπὶ τὰς περιφερείας πρὸς ὀρθὰς ἤγε γραμμάς, αἱ δηλονότι δίχα ἔτεμνον ἐκάστη τὸ καθ' αὐτὴν τμήμα τοῦ κύκλου. ἔπειτα ἀπὸ τῆς τομῆς ἐπεζεύγνυεν ἐπὶ τὰ πέρατα τῶν γραμμῶν τοῦ τετραγώνου εὐθείας, ὡς γίνεσθαι τέτταρα τρίγωνα τὰ ἀπὸ τῶν εὐθειῶν, τὸ δὲ ὅλον σχῆμα τὸ ἐγγεγραμμένον ὀκτάγωνον. καὶ οὕτως πάλιν κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον, ἐκάστην τῶν τοῦ ὀκταγώνου πλευρῶν δίχα τέμνων ἀπὸ τῆς

τομῆς ἐπὶ τὴν περιφέρειαν πρὸς ὀρθὰς ἄγων καὶ ἐπιζευγνύς ἀπὸ τῶν σημείων, καθ' ἃ αἱ πρὸς ὀρθὰς ἀχθεῖσαι ἐφήπτοντο τῶν περιφερειῶν, εὐθείας ἐπὶ τὰ πέρατα τῶν διηρημένων εὐθειῶν, ἐκκαϊδεκάγωνον ἐποίει τὸ ἐγγραφόμενον. καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν πάλιν λόγον τέμνων τὰς πλευρὰς τοῦ ἐκκαϊδεκαγώνου τοῦ ἐγγεγραμμένου καὶ ἐπιζευγνύς εὐθείας καὶ διπλασιάζων τὸ ἐγγραφόμενον πολύγωνον καὶ τοῦτο αἰ ποιῶν ὡιετό ποτε δαπανωμένου τοῦ ἐπιπέδου ἐγγραφήσεσθαι τι πολύγωνον τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐν τῷ κύκλῳ, οὗ αἱ πλευραὶ διὰ σμικρότητα ἐφαρμόσουσι τῇ τοῦ κύκλου περιφερείᾳ. παντὶ δὲ πολυγώνῳ ἴσον τετράγωνον δυνάμενοι θέσθαι, ὡς ἐν τοῖς Στοιχείοις (Eucl. II, 14) παραλάβομεν, διὰ τὸ ἴσον ὑποκεῖσθαι τὸ πολύγωνον τῷ κύκλῳ ἐφαρμόζον αὐτῷ, ἐσόμεθα καὶ κύκλῳ ἴσον τιθέντες τετράγωνον.

B 13 /3 = Themistios, In Aristotelis physica paraphrasis 4, 2 Schenkl

πρὸς Ἄντιφῶντα δὲ οὐκέτ' ἂν ἔχοι λέγειν ὁ γεωμέτρης, ὅς ἐγγράφων τρίγωνον ἰσόπλευρον εἰς τὸν κύκλον καὶ ἐφ' ἐκάστης τῶν πλευρῶν ἕτερον ἰσοσκελὲς συνιστὰς πρὸς τῇ περιφερείᾳ τοῦ κύκλου καὶ τοῦτο ἐφεξῆς ποιῶν ὡιετό ποτε ἐφαρμόσειν τοῦ τελευταίου τριγώνου τὴν πλευρὰν εὐθεῖαν οὔσαν τῇ περιφερείᾳ. τοῦτο δὲ ἦν <τοῦ> τὴν ἐπ' ἄπειρον τομὴν ἀναιροῦντος, ἣν ὑπόθεσιν ὁ γεωμέτρης λαμβάνει.

B 14 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. διάθεσις Dindorf

διάθεσις: ... καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα διαθέσθαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι. Ἄντιφῶν Ἄληθείας α· γυμνωθεῖσα δὲ ἀφορμῆς πολλὰ ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθεῖτο.

B 15

εἴ τις κατορύξειε κλίνην καὶ ἢ σηπεδῶν τοῦ ξύλου ἔμβιος γένοιτο, οὐκ ἂν γένοιτο κλίνη, ἀλλὰ ξύλον.

B 15 /1 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἔμβιος

ἔμβιος· Ἀντιφῶν Ἀληθείας α·

ἔτι καὶ ἡ σηπεδῶν τοῦ ξύλου ἔμβιος γένοιτο ἄντι τοῦ ἔν τῶι ζῆν', τουτέστι ἔζησειε καὶ μὴ ξηρανθείη μηδ' ἀποθάνοι'.

B 15 /2 = Aristotelés, Physica II, 1; p. 193a 9

δοκεῖ δ' ἡ φύσις καὶ ἡ οὐσία τῶν φύσει ὄντων ἐνίοις εἶναι τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἐκάστῳ ἀρρυθμιστον καθ' ἑαυτό, οἷον κλίνης φύσις τὸ ξύλον, ἀνδριάντος δ' ὁ χαλκός. σημείον δέ φησιν Ἀντιφῶν ὅτι εἴ τις κατορύξειε κλίνην καὶ λάβοι δύναμιν ἡ σηπεδῶν ὥστε ἀνεῖναι βλαστόν, οὐκ ἂν γενέσθαι κλίνην ἀλλὰ ξύλον, ὡς τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός ὑπάρχον, τὴν κατὰ νόμον διάθεσιν καὶ τὴν τέχνην, τὴν δ' οὐσίαν οὖσαν ἐκείνην ἢ καὶ διαμένει ταῦτα πάσχουσα συνεχῶς.

B 16 = An. Bekk. Lex. VI; p. 470, 25; s.v. ἀφήκοντος

ἀφήκοντος· Ἀντιφῶν ἄντι τοῦ διήκοντος.

B 17 = An. Bekk. Lex. VI; p. 472, 14; s.v. Ἀφροδίτης

Ἀφροδίτης· ἄντι τοῦ ἀφροδισίων. οὕτως Ἀντιφῶν ἐν Ἀληθείας πρώτῳ.

B 18 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀναποδιζόμενα

ἀναποδιζόμενα· ἄντι τοῦ <πάλιν> ἐξεταζόμενα ἢ ἄντι τοῦ ἄνωθεν τὰ αὐτὰ πολλάκις λεγόμενα ἢ πραττόμενα Ἀντιφῶν Ἀληθείας α.

B 19 /1 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀνήκει

ἀνήκει παρ' Ἀντιφῶντι Ἀληθείας α ἄντι τοῦ ἀπλοῦ ἤκει ἢ οἷον ἀνεβιβάσθη καὶ προελήλυθεν.

B 19 /2 = An. Bekk. Lex. VI, 403, 5

Ἀντιφῶν μὲν ἄντι τοῦ καθήκει.

B 20 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. παλλάξεις
παλλάξεις· ἀντὶ τοῦ συναλλαγᾶς ἢ μίξεις Ἐπιφῶν Ἀληθείας α.

B 21 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ὀριγνηθῆναι
ὀριγνηθῆναι· ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι Ἐπιφῶν Ἀληθείας α.

B 22 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀειεστώ (cfr. Fótios, Lexicon
A 422; s.v. ἀειεστώ Theodoridis (A 37, 18 Reitzenstein)
ἀειεστώ Ἐπιφῶν ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ τὴν ἀιδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ
ἔσταναι, ὥσπερ καὶ εὐεστώ ἢ εὐδαιμονία καλεῖται.

B 23 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. διάστασις
διάστασις· Ἐπιφῶν Ἀληθείας β.

Ἐπιφῶν τῆς νῦν κρατούσης διαστάσεως· ἀντὶ τοῦ διακοσμήσεως τῶν ὄλων.

B 24 /1 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. διάστατον (Fótios, Lexicon
A 354; s.v. ἀδιάστατον Theodoridis)

διάστατον· τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον Ἐπιφῶν εἶπεν.

B 24 /2 = Fótios, Lexicon A 359; s.v. ἀδιάστατον Theodoridis (A p. 31, 17 Reitzenstein)
ἀδιάστατον. ὡς Ξενοφῶν (Ἐπιφῶν?) ἔφη καὶ τὸ οἰκοδόμημα ἀδιάστατον. ἔφη δὲ
Πλάτων ἐν Τιμαίῳ (25d) τὸ ἀδιερεύνητον.

B 24a = Suidás, Lexicon s.v. διάθεσις

διάθεσις· ... Ἐπιφῶν δὲ τῆι διαθέσει (cfr. B 63) ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης ἢ διανοίας· ὁ
αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, τουτέστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι τι. ἐν τῷ β τῆς
Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμήσεως.

B 25 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. δίνωι

δίνωι· ἀντὶ τοῦ δινήσει Ἐπιφῶν Ἀληθείας β.

B 26 = Aetios II, 20, 15 (Dox. 351)

(περὶ οὐσίας ἡλίου) Ἐπιφῶν πῦρ ἐπινομούμενον μὲν τὸν περὶ τὴν γῆν ὑγρὸν ἀέρα, ἀνατολὰς δὲ καὶ δύσεις ποιούμενον τῶι τὸν μὲν ἐπικαιόμενον ἀεὶ προλείπειν, τοῦ δ' ὑπονοτιζομένου πάλιν ἀντέχεσθαι.

B 27 = Aetios II, 28, 4 (Dox. 358)

Ἐπιφῶν ἰδιοφεγγῆ μὲν τὴν σελήνην, τὸ δὲ ἀποκρυπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προσβολῆς τοῦ ἡλίου ἀμαυροῦσθαι, πεφυκός τοῦ ἰσχυροτέρου πυρός τὸ ἀσθενέστερον ἀμαυροῦν· ὃ δὲ συμβαίνειν καὶ περὶ τὰ ἄλλα ἄστρα.

B 28 = Aetios II, 29, 3 (Dox. 359)

(περὶ ἐκλείψεως σελήνης) Ἀλκμαίων (24 A 4), Ἡράκλειτος (22 A 12), Ἐπιφῶν κατὰ τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς στροφὴν καὶ τὰς περικλίσεις.

B 29 = Galénos, In Hippocratis librum epidemiarum comm. III, 32 = XVIIa p. 681 Kühn

οὕτω δὲ καὶ παρ' Ἐπιφῶντι κατὰ τὸ δεύτερον τῆς Ἀληθείας ἔστιν εὐρεῖν γεγραμμένην τὴν προσηγορίαν (εἰλούμενον) ἐν τῆιδε τῇ ῥήσει·

ὅταν οὖν γένωνται ἐν τῶι ἀέρι ὄμβροι τε καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοις, τότε συστρέφεται τὸ ὕδωρ καὶ πυκνοῦται κατὰ πολλά· ὅτι δ' ἂν τῶν ξυμπιπτόντων κρατηθῆι, τοῦτ' ἐπυκνώθη καὶ συνεστράφη ὑπὸ τε τοῦ πνεύματος εἰλούμενον καὶ ὑπὸ τῆς βίας.

καὶ γὰρ καὶ οὗτος τὸ κατακλειόμενον ἢ συνειλούμενον εἰς ἑαυτὸ φαίνεται δηλῶν διὰ τῆς εἰλούμενον φωνῆς.

B 30 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. γρυπάνιον

γρυπάνιον· Ἐπιφῶν Ἀληθείας β·

καῖον γὰρ τὴν γῆν καὶ συντήκον γρυπάνιον ποιεῖ.

B 31 = Etymologicum magnum p. 249 Kallierges; s.v. γρυπανίζειν

γρυπανίζειν· σείεσθαι τὴν γῆν παλλομένην καὶ ὥσπερ ῥυσοῦσθαι ἀπὸ σεισμοῦ· οὕτως Ἐντιφῶν.

B 32 = Aetios III, 16, 4 (D. 381)

(περὶ θαλάσσης πῶς συνέστη καὶ πῶς ἐστὶ πικρά) Ἐντιφῶν ἰδρῶτα τοῦ <πρώτου ὑγροῦ ἔξατμισθέντος ὑπὸ τοῦ> θερμοῦ, ἐξ οὗ τὸ περιλειφθὲν ὑγρὸν ἀπεκρίθη <καὶ θάλασσα ἐπωνομάσθη> τῷ καθεψηθῆναι παραλυκίσασα, ὅπερ ἐπὶ παντὸς ἰδρῶτος συμβαίνει.

B 33 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. πεφοριῶσθαι

πεφοριῶσθαι ... ὅτι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορίνην, δῆλον ποιεῖ Ἐντιφῶν ἐν β' Ἀληθείας.

B 34 = Pollux, Onomasticon II, 41

κεφαλαλγία καὶ καρηβαρία ... καὶ καρηβαρικὸν ποτὸν ἢ βρῶμα. τὸ δὲ τοῦτο ποιεῖν καροῦν Ἐντιφῶν φησίν.

B 35 = Pollux, Onomasticon II, 215

ἔναιμον, καὶ ἐναιμῶδες παρὰ Ἐντιφῶντι.

B 36 = Pollux, Onomasticon II, 223

καὶ Ἐντιφῶν δ' εἴρηκεν·

ἐν ᾧ τὸ ἔμβρουον ἀνξάνεται τε καὶ τρέφεται, καλεῖται χόριον.

B 37 = Pollux, Onomasticon II, 224

ἐπίπλους ὀνομάζεται Ἐντιφῶν δ' αὐτὸν καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως καλεῖ.

B 38 = Pollux, Onomasticon II, 7

καὶ ἄμβλωσις ὡς Λυσίας (fr. 24 S.) καὶ ἄμβλωμα ὡς Ἐντιφῶν.

B 39 = Pollux, Onomasticon II, 61

Ἄντιφῶν δ' ἐν τοῖς Περί ἀληθείας καὶ ἀνάπηρα εἴρηκεν.

B 40 = Pollux, Onomasticon VII, 169

Ἄντιφῶν βάψιν χαλκοῦ καὶ σιδήρου.

B 41 = Pollux, Onomasticon VII, 189

ἀμήχανοι, ἀμηχανία, βιομήχανοι ὡς Ἄντιφῶν.

B 42 = Pollux, Onomasticon IX 53

ἡ μὲν γὰρ Ἄντιφῶντος ταλάντωσις τὸ βάρος δηλοῖ.

B 43 /1 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἄβιος

ἄβιος· τὸν ἄβιον Ἄντιφῶν ἐπὶ τοῦ πολὺν βίον κεκτημένου ἔταξεν, ὡς Ὅμηρος (Λ 155) ἄξυλον ὕλην λέγει τὴν πολύξυλον.

B 43 /2 = Hésychios, Lexicon A 127 Latte, s.v. ἄβιος

ἄβιος· πλούσιος ὡς Ἄντιφῶν ἐν Ἀληθείαι.

B 44 = Oxyrh. Pap. XI n. 1364

A, col. 1

.....>θου

.....>η

.....>με

.....>νευ

.....>μι

...> δικαιοσύνη οὐ>ν τὰ τῆς πόλεω>ς νόμιμα, ἐν> ἦι ἂν πολιτεύηται τις, μὴ

παρ>αβαίνειν. χρῶιτ' ἂν οὖν ἄνθρωπος μάλιστα (θ) ἑαυτῶι συμφερόντως

δικαιοσύνηι, εἰ μετὰ μὲν μαρτύρων τοὺς νόμους μεγά<λο>υς ἄγοι, μονοῦμενος δὲ

μαρτύρων τὰ τῆς φύσεως· τὰ μὲν γὰρ τῶν νόμων ἐπίθ>ετα, τὰ δὲ τῆς> φύσεως ἀνα>καῖα· καὶ τὰ μὲν> τῶν νόμω>ν ὁμολογη

A, col. 2

θέντ>α οὐ φύντ' ἐστί>ν, τὰ δὲ τῆς φύσ>εως φύντα οὐχ> ὁμολογηθέντα (ο>υχ <ο> μολογηθεν τα). τὰ οὖν νόμιμα παραβαίνων εἰὰν λάθῃ τοὺς ὁμολογήσαντας καὶ αἰσχύνῃ καὶ ζημίας ἀπήλλακται· μὴ λαθῶν δ' οὐ· τῶν δὲ τῆι φύσει ξυμφύτων ἐάν τι παρὰ τὸ δυνατόν βιάζῃται, ἐάν τε πάντας ἀνθρώπους λάθῃ, οὐδὲν ἔλαττον τὸ κακόν, ἐάν τε πάντες ἴδωσιν, οὐδὲν μεῖζον· οὐ γὰρ διὰ δόξαν βλάπτεται, ἀλλὰ δι' ἀλήθειαν. ἔστι δὲ πάν<τως> τῶνδε ἔνεκα τούτων ἡ σκέψις, ὅτι τὰ πολλὰ τῶν κατὰ νόμον δικαίων πολεμίως τῆι φύσει κείται· νενο<μο>θ<έ>τηται γὰρ ἐπὶ τε τοῖς ὀφθαλμ(ι)οῖς, ἃ δεῖ

A, col. 3

αὐτοὺς ὄρᾱν καὶ ἃ οὐ δεῖ· καὶ ἐπὶ τοῖς ὠσίν, ἃ δεῖ αὐτὰ ἀκούειν καὶ ἃ οὐ δεῖ· καὶ ἐπὶ τῆι γλώττῃ, ἃ τε δεῖ αὐτὴν λέγειν καὶ ἃ οὐ δεῖ· καὶ ἐπὶ ταῖς χερσίν, ἃ τε δεῖ αὐτὰς δρᾶν καὶ ἃ οὐ δεῖ· καὶ ἐπὶ τοῖς ποσίν, ἐφ' ἃ τε δεῖ αὐτοὺς ἰέναι καὶ ἐφ' ἃ οὐ δεῖ· καὶ ἐπὶ τῶι νῶι, ὧν τε δεῖ αὐτὸν ἐπιθυμεῖν καὶ ὧν μὴ. <οὐ μὲ>ν οὖν οὐδὲν τῆι φύσει φιλιώτερα οὐδ' οἰκειότερα, ἀφ' ὧν οἱ νόμοι ἀποτρέπουσι τοὺς ἀν<θ>ρώπ<ους>, ἢ ἐφ' ἃ <προ>τρέπουσιν.> τὸ δ' αὖ ζῆν ἔστι τῆς φύσεως καὶ τὸ ἀποθανεῖν, καὶ τὸ μὲν ζῆν αὐτ<οῖς> ἔστιν ἀπὸ τῶν ξυμφερόντων, τὸ δὲ ἀποθανεῖν ἀπὸ τῶν μὴ ξυμ-

A, col. 4

φερόντων. τὰ δὲ ξυμφέροντα τὰ μὲν ὑπὸ τῶν νόμων κείμενα δεσμὰ τῆς φύσεώς ἐστι, τὰ δ' ὑπὸ τῆς φύσεως ἐλεύθερα. οὐκ οὖν τὰ ἀλγύνο(υ)ντα ὀρθῶι γε λόγῳ ὀνίνησιν τὴν φύσιν μᾶλλον ἢ τὰ εὐφραίνοντα· οὐκ οὖν ἂν οὐδὲ ξυμφέροντ' εἴη τὰ λυποῦντα μᾶλλον ἢ τὰ ἡδοντ<α>· τὰ γὰρ τῶι ἀληθεῖ ξυμφέροντα οὐ βλάπτειν δεῖ, ἀλλ' ὠφελεῖν. τὰ τοίνυν τῆι φύσει ξυμφέροντα τούτ<ων>

+++

.....>οτια<..

.....>απ<...

.....>ανα<..

.....>καί οι<..

.....>νται· καὶ οἵτινες ἂν πα-

A, col. 5

θόντες ἀμύνωνται καὶ μὴ αὐτοὶ ἄρχωσι τοῦ δρᾶν· καὶ οἵτινες ἂν τοὺς
 γειναμένους καὶ κακοὺς ὄντας εἰς αὐτοὺς εὖ ποιῶσιν· καὶ οἱ κατομνυσθαι
 διδόντες ἑτέροις, αὐτοὶ δὲ μὴ κατομνύμενοι.> καὶ τούτων τῶν εἰρημένων πόλλ'
 ἂν τις εὖροι πολέμια τῇ φύσει· ἓνι τ' ἐν αὐτοῖς (δ) ἀλγύνεσθαί τε μᾶλλον, ἐξὸν
 ἦττω (ι), καὶ ἐλάττω ἦδεσθαι, ἐξὸν πλείω, καὶ κακῶς πάσχειν, ἐξὸν μὴ πάσχειν. εἰ
 μὲν οὖν τις τοῖς τοιαῦτα προσῖεμένοις ἐπικούρησις ἐγίγνετο παρὰ τῶν νόμων,
 τοῖς δὲ μὴ προσῖεμένοις, ἀλλ' ἐναντιούμενοις ἐλάττωσις,

A, col. 6

οὐκ ἀνκόνητον ἂν (ν) ἦν τὸ τοῖς νόμοις πεῖσμα· νῦν δὲ φαίνε<ται τοῖς
 προσῖεμ<ένοις τὰ τοιαῦτα τὸ ἐκ νόμου δίκαιον οὐχ ἰκανὸν ἐπικουρεῖν· ὃ γε
 πρῶτον μὲν ἐπιτρέπει τῷ πάσχοντι παθεῖν καὶ τῷ δρῶντι δρᾶσαι· καὶ οὔτε
 ἐνταῦθα διεκώλυε τὸν πάσχοντα μὴ παθεῖν, οὔτε τὸν δρῶντα δρᾶσαι. εἷς τε τὴν
 τιμωρίαν ἀναφερόμενον οὐδὲν ἰδιώτερον ἐπὶ τῷ πεπονθότι Δ ἢ τῷ δεδρακότι.>
 πεῖσ<σ>αι γὰρ δεῖ αὐτὸ<ν το>ὺς τ<ιμωρ<ήσοντ>ας, ὡς ἔπαθεν, <καὶ> δύνασθαι
 ἀπ<αιτ>εῖ δίκην <ἐλεῖ>ν. ταῦτά δὲ καταλείπετα<ι> καὶ τῷ δρᾶσαντ<ι ἀ>ρνεῖσθαι

A, col. 7

<έλομένωι>

+++

<..... ἐ->

στιν μᾶλλ<λον .. ὅσηπερ τ<ῷ κατηγοροῦν<τι ἢ τῆς κατηγορ<ίας πειθῶ ἀ<μύνειν
 τῷ τε πε<πονθότι καὶ τῷ<ι δεδρακότι <.> γίγ<νεται γὰρ ν<ίκη καὶ ῥήμασι κ<αὶ
 καὶ κ<..... δυνα< δεσα οὐδ μα<..... ἐντεῦθεν ὡς ε< τῷ εδ

B, col. 1

.. ἀνθ>ρώποις

.....>ματα

.....>ητης

.....>ηλου· ε

.....>ωσενε

.... τε>κμαίρεσθαι δὲ> παρέχει

.....>τας

.... πλ>είστων

.....>ρων)

.....>τα ε

.....>αν

.....>κ<..

<τούς ἐκ καλῶν πατέ->

B, col. 2

ρων ἐπ<αιδούμεθά τε κ<αὶ σεβόμεθα, τούς δὲ <ἐκ μὴ καλοῦ οἴκ<ου ὄντας οὔτε
ἐπ<αιδούμεθα οὔτε σεβόμε<εθα. ἐν τούτω<ι δὲ πρὸς ἀλλή<λους βεβαρβαρώ<μεθα,
ἐπεὶ φύσει πάντα πάντ<ες ὁμοίως πεφύκ<αμεν καὶ βάρβαροι καὶ Ἕλλη<νες εἶναι.
σκοπεῖν δὲ παρέχει τὰ τῶν φύσει <όντων ἀναγκαί<ων πᾶσιν ἀν<θρώποις·
π<ορίσαι τε κατ<ὰ ταῦτά δυνά<τὰ πᾶσι, καὶ ἐν <πᾶσι τούτοις οὔτε β<άρβαρος
ἀφώρισ<ται (δ) ἡμῶν οὐδέ<εις οὔτε Ἕλλη<ν<> ἀναπνέομεν τε γὰρ εἰς τὸν ἀέ<ρ<α>
ἅ<παντες κατὰ τὸ στόμ<α κ<αὶ κατ<α> τὰς ῥίνας κ<αὶ ἐσθίομε<ν χ<ερσίν
ἅ<παντες?>

C, col. 1

.....> τοῦ δικαίου σπουδ<αίου δοκοῦντος τὸ> μαρτυρεῖν ἐν ἀλ<λήλοις τάληθῆ
δίκαιο>ν νομίζεται εἶναι> καὶ χρησίμον οὐδέν> ἦττον εἰς τὰ τῶν> ἀνθρώπων
ἐπιτ<ηδεύματα. τοῦτο> τοίνυν οὐ δίκαιος> ἔσται ὁ ποιῶν, ἐπέιπε>ρ τὸ μὴ ἀδικεῖν
μηδ<ένα μὴ ἀδικού>μενον αὐτὸν δίκ<αιόν ἐστιν· ἀνάγκη> γὰρ τὸν μαρτυροῦν<τα,
κἂν ἀληθῆ μ<αρτυρῆι, ὅμως ἄλλον> πως ἀδικεῖν καὶ ἅμα> αὐτὸν ἄ<ν ἀδι>κεισθαι
<ύστερον, ᾧ>ν ἔνε<κα εἶπεν, ἐ>ν ᾧ διὰ τ<ὰ ὑπ' αὐτ>οῦ μαρτ<υρηθέντα
άλίσκ<ε>ται ὁ καταμαρτυρούμενος καὶ ἀπόλλυσιν ἢ χρήματα ἢ αὐτὸν δ<ιὰ

τοῡτον ὄν οὐδὲν ἀδικεῖ· ἐν μὲν οὖν τούτῳ τὸν καταμαρτυρούμενον ἀδικεῖ, ὅτι οὐκ ἀδικοῦντα ἑαυτὸν ἀδικεῖ, αὐτὸς δ' ἀδικεῖται ὑπὸ τοῦ καταμαρτυρηθέντος, ὅτι μισεῖται ὑπ' αὐτοῦ τὰ <ἀ-
C, col. 2

ληθῆ μαρτυρήσας· καὶ οὐ μόνον τῷ μίσει, ἀλλὰ <καὶ ὅτι δεῖ αὐτὸν τὸν αἰῶνα πάντα φυλάττεσθαι τοῦτο οὐ κατεμαρτύρησεν· ὡς ὑπάρχει γ' αὐτῷ ἐχθρὸς τοιοῦτος, οἷος καὶ λέγειν καὶ δρᾶν εἶ τι δύναιτο κακὸν αὐτόν. καίτοι ταῦτα φαίνεται οὐ σμικρὰ ὄντα ἀδικήματα, οὔτε ἂ αὐτὸς ἀδικεῖται οὔτε ἂ ἀδικεῖ· οὐ γὰρ οἷόν τε ταῦτά τε δίκαια εἶναι καὶ τὸ μὴδὲν ἀδικεῖν μηδὲ αὐτὸν ἀδικεῖσθαι (?). ἀλλ' ἀνάγκη ἐστὶν ἢ τὰ ἕτερα αὐτῶν δίκαια εἶναι ἢ ἀμφοτέρω ἀδίκαια. φαίνεται δὲ καὶ τὸ δικάζειν καὶ τὸ κρίνειν καὶ τὸ διακρίναν ὅπως ἂν περαίνηται οὐ δίκαια ὄντα· τὸ γὰρ ἄλλους ὠφελοῦν ἄλλοις βλάπτει· ἐν δὲ τούτῳ οἱ μὲν ὠφελούμενοι οὐκ ἀδικοῦνται, οἱ δὲ βλαπτόμενοι ἀδικοῦνται
.....> μὴν<.....
...>.ινον <...

ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

B 44a /1 = Filostratos, Vitae sophistarum I,15, 4

λόγοι δ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους, ἐν οἷς ἡ δεινότης καὶ πᾶν τὸ ἐκ τέχνης ἔγκειται, σοφιστικοὶ δὲ καὶ ἕτεροι μὲν, σοφιστικώτατος δὲ ὁ Ὑπὲρ τῆς ὁμονοίας, ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσοφοι σεμνὴ τε ἀπαγγελία καὶ ἐπηνθισμένη ποιητικοῖς ὀνόμασι καὶ τὰ ἀποτάδην ἐρμηνευόμενα παραπλήσια τῶν πεδίων τοῖς λείοις.

B 44a /2 = Xenofón, Memorabilia IV, 4, 16

ἀλλὰ μὴν καὶ ὁμόνοιά γε μέγιστόν τε ἀγαθὸν δοκεῖ ταῖς πόλεσιν εἶναι καὶ πλειστάκις ἐν αὐταῖς αἱ τε γερουσίαι καὶ οἱ ἄριστοι ἄνδρες παρακελεύονται τοῖς

πολίταις ὁμονοεῖν, καὶ πανταχοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι νόμος κεῖται τοὺς πολίτας ὁμνύναι ὁμονοήσειν, καὶ πανταχοῦ ὁμνύουσι τὸν ὄρκον τοῦτον· οἶμαι δ' ἐγὼ ταῦτα γίγνεσθαι οὐχ ὅπως τοὺς αὐτοὺς χοροὺς κρίνωσιν οἱ πολῖται, οὐδ' ὅπως τοὺς αὐτοὺς ἀύλητάς ἐπαινῶσιν, οὐδ' ὅπως τοὺς αὐτοὺς ποιητάς αἰρῶνται, οὐδ' ἵνα τοῖς αὐτοῖς ἡδωνται, ἀλλ' ἵνα τοῖς νόμοις πείθωνται. τούτοις γὰρ τῶν πολιτῶν ἐμμενόντων αἱ πόλεις ἰσχυρόταταί τε καὶ εὐδαιμονέσταται γίνονται ἄνευ δὲ ὁμονοίας οὔτ' ἂν πόλις εὖ πολιτευθεῖη οὔτ' οἶκος καλῶς οἰκηθεῖη.

B 44a /3 = Iamblichos, Ep. Περὶ ὁμονοίας, in: Stobaios, Anthologium II, 33, 15

ἡ ὁμόνοια, καθάπερ αὐτὸ τὸ ὄνομα βούλεται ἐνδείκνυσθαι, συναγωγὴν ὁμοίου τοῦ νοῦ κοινωνίαν τε καὶ ἔνωσιν ἐν ἑαυτῇ συνείληφεν· ἀφορμηθεῖσα δὴ οὖν ἐντεῦθεν ἐπὶ πόλεις καὶ οἴκους κοινούς τε συλλόγους πάντας καὶ ἰδίους (οἴκους), φύσεις τε καὶ συγγενείας πάσας ἐπιπορεύεται κοινὰς τε καὶ ἰδίας ὡσαύτως· ἔτι δὲ περιέχει καὶ τὴν ἐνὸς ἐκάστου πρὸς ἑαυτὸν ὁμογνωμοσύνην· ὑφ' ἐνὸς μὲν γάρ τις νοήματος καὶ μιᾶς γνώμης κυβερνώμενος ὁμονοεῖ πρὸς ἑαυτόν, διχογνωμονῶν δὲ πρὸς ἑαυτόν καὶ ἀνόμοια λογιζόμενος διαστασιάζει· καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τῆς ἀεὶ αὐτῆς ἐπιμένων διανοήσεως ὁμοφροσύνης ἐστὶ πλήρης· ὁ δὲ ἄστατος τοῖς λογισμοῖς καὶ ἄλλοτε ὑπ' ἄλλης δόξης φερόμενος ἀστάθμητός ἐστι καὶ πολέμιος πρὸς ἑαυτόν.

B 45 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. Σκιάποδες

Σκιάποδες· Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν.

B 46 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. Μακροκέφαλοι

Μακροκέφαλοι· Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον.

B 47 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες

ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες (λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλωι (fr. 2 Issberner p. 5) λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ Καταλόγου (fr. 60 Rz. 2) Κατουδαίους ὀνομαζομένους)· Ἐπιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμοιοῦς.

B 48 = Fótios, Lexicon s.v. θεειδέστατον = Dionýsios Attikos (Aelius), Ὀνομάτων λόγοι Θ (Theta) 6 Erbse

θεειδέστατον· θεοῦ ιδέα ἔχον. εἶπε δὲ Ἐπιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμοιοῦς οὕτως·
ἄνθρωπος, ὅς φησι μὲν πάντων θηρίων θεειδέστατον γενέσθαι ...

B 49 = Stobaios, Anthologium IV, 22; II, 66 (cfr. III 6, 45) H.

Ἐπιφῶντος. φέρε δὴ προελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρόσθεν καὶ γάμων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω. αὕτη ἡ ἡμέρα, αὕτη ἡ νύξ καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου. μέγας γὰρ ἄγων γάμος ἀνθρώπῳ. εἰ γὰρ τύχοι μὴ ἐπιτηδεῖα γενομένη, τί χρὴ τῆ συμφορᾷ χρῆσθαι; χαλεπαὶ μὲν ἐκπομπαί, τοὺς φίλους ἐχθροὺς ποιῆσαι, ἴσα φρονοῦντας ἴσα πνέοντας, ἀξιώσαντα καὶ ἀξιοθέντα· χαλεπὸν δὲ καὶ ἐκτῆσθαι κτῆμα τοιοῦτον, δοκοῦντα ἡδονὰς κτᾶσθαι λύπας ἄγεσθαι. φέρε δὴ, μὴ τὰ παλίγκοτα λέγωμεν, λεγέσθω τὰ πάντων ἐπιτηδειότατα. τί γὰρ ἥδιον ἀνθρώπῳ γυναικὸς καταθυμίας; τί δὲ γλυκύτερον ἄλλως τε καὶ νέω; ἐν τῷ αὐτῷ δὲ γε τούτῳ, ἔνθα τὸ ἡδύ, ἔνεστι πλησίον που καὶ τὸ λυπηρόν· αἱ γὰρ ἡδοναὶ οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμπορεύονται, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λύπαι καὶ πόνοι. ἐπεὶ καὶ Ὀλυμπιονίκαι καὶ Πυθιονίκαι καὶ οἱ τοιοῦτοι ἀγῶνες καὶ σοφίαι καὶ πᾶσαι ἡδοναὶ ἐκ μεγάλων λυπημάτων ἐθέλουσι παραγίνεσθαι· τιμαὶ γάρ, ἄθλα, δελέατα, ἃ ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις, μεγάλων πόνων καὶ ἰδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν. ἐγὼ γάρ, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον <ἐπιμελὲς ὄν> οἷον ἐγὼ ἐμαυτῷ, οὐκ ἂν δυναίμην ζῆν, οὕτως ἐμαυτῷ πολλὰ πράγματα παρέχων ὑπὲρ τε τῆς ὑγείας τοῦ σώματος ὑπὲρ τε τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐς τὴν ξυλλογὴν ὑπὲρ τε δόξης καὶ σωφροσύνης καὶ εὐκλείας καὶ τοῦ εὖ ἀκούειν· τί οὖν, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον, ὃ γέ μοι οὕτως ἐπιμελὲς εἶη; οὐκ οὖν δήλον, ὅτι γυνὴ ἀνδρὶ, ἐὰν ἦ καταθυμία, οὐδὲν ἐλάττους τὰς φιλότητας παρέχεται καὶ τὰς

ὀδύνας ἢ αὐτὸς αὐτῶι ὑπέρ τε τῆς ὑγείας δισσῶν σωμάτων ὑπέρ τε τοῦ βίου τῆς συλλογῆς (καὶ) ὑπέρ τε τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς εὐκλείας; φέρε δὴ καὶ παῖδες γενέσθωσαν· φροντίδων ἤδη πάντα πλέα καὶ ἐξοίχεται τὸ νεοτήσιον σκίρτημα ἐκ τῆς γνώμης καὶ <τὸ> πρόσωπον οὐκέτι τὸ αὐτό.

B 50 = Stobaios, Anthologium IV, 34, 63

Ἄντιφῶντος. τὸ ζῆν ἔοικε φρουρᾷ ἐφημέρωι τό τε μῆκος τοῦ βίου ἡμέραι μιᾷ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἢ ἀναβλέψαντες πρὸς τὸ φῶς παρεγγυῶμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἑτέροις.

B 51 = Stobaios, Anthologium IV, 34, 56

Ἄντιφῶντος. εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος θαυμαστῶς, ὦ μακάριε, (καὶ) οὐδὲν ἔχων περιττὸν οὐδὲ μέγα καὶ σεμνόν, ἀλλὰ πάντα σμικρὰ καὶ ἀσθενῆ καὶ ὀλιγοχρόνια καὶ ἀναμειγμένα λύπαις μεγάλαις.

B 52 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀναθέσθαι

ἀναθέσθαι· Ἄντιφῶν Περὶ ὁμοιοῖας·

ἄναθέσθαι δὲ ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν·

ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῶι προτέρωι βίωι. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν πεττευομένων.

B 53 = Stobaios, Anthologium III, 10, 39

Ἄντιφῶντος. οἱ δὲ ἐργαζόμενοι μὲν καὶ φειδόμενοι καὶ ταλαιπωροῦντες καὶ προστιθέντες ἡδοναὶ οἷα δὴ τις ἂν εἰκάσειεν ἡδεσθαι. ἀφαιροῦντες δὲ καὶ χρώμενοι ἀλγοῦσιν ὥσπερ ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἀφαιρούμενοι.

B 53a = Stobaios, Anthologium III, 16, 20

Ἄντιφῶντος. εἰσὶ τινες οἱ τὸν παρόντα μὲν βίον οὐ ζῶσιν, ἀλλὰ παρασκευάζονται πολλῇ σπουδῇ ὡς ἕτερόν τινα βίον βιωσόμενοι, οὐ τὸν παρόντα· καὶ ἐν τούτῳ παραλειπόμενος ὁ χρόνος οἴχεται.

B 54 = Stobaios, Anthologium III, 16, 30 (cfr. IV, 40, 19)

Ἄντιφῶντος. ἔστι δέ τις λόγος, ὡς ἄρα ἰδὼν ἀνὴρ ἀνδρα ἕτερον ἀργύριον ἀναιρούμενον πολὺ ἐδειτό οἱ δανεῖσαι ἐπὶ τόκῳ· ὁ δ' οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ἦν οἷος ἀπιστεῖν τε καὶ μὴ ὠφελεῖν μηδένα, φέρων δ' ἀπέθετο ὅποι δή· καὶ τις καταμαθὼν τοῦτο ποιῶντα ὑφείλετο· ὑστέρωι δὲ χρόνῳ ἐλθὼν οὐχ εὗρισκε τὰ χρήματα ὁ καταθέμενος. περιαλγῶν οὖν τῇ συμφορᾷ τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι οὐκ ἔχρησε τῷ δεομένῳ, ὃ ἂν αὐτῷ καὶ σῶιον ἦν καὶ ἕτερον προσέφερον, ἀπαντήσας δὲ τῷ ἀνδρὶ τῷ τότε δανειζομένῳ ἀπωλοφύρετο τὴν συμφορὰν, ὅτι ἐξήμαρτε καὶ ὅτι οἱ μεταμέλει οὐ χαρισαμένῳ, ἀλλ' ἀχαριστήσαντι, ὡς πάντως οἱ ἀπολόμενον τὸ ἀργύριον. ὁ δ' αὐτὸν ἐκέλευε μὴ φροντίζειν, ἀλλὰ νομίζειν αὐτῷ εἶναι καὶ μὴ ἀπολωλέναι, καταθέμενον λίθον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον. ἴ πάντως γὰρ οὐδ' ὅτε ἦν σοι, ἐχρῶ αὐτῷ, ὅθεν μὴδὲ νῦν νόμιζε στέρεσθαι μηδενός. ὅτι γὰρ τις μὴ ἐχρήσατο μὴδὲ χρήσεται, ὄντος ἢ μὴ ὄντος αὐτῷ οὐδὲν οὔτε πλεόν οὔτε ἔλασσον βλάπτεται. ὅτι γὰρ ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούλεται ἀγαθὰ διδόναι ἀνδρὶ, χρημάτων πλοῦτον παρασχών, τοῦ καλῶς φρονεῖν <δὲ> πένητα ποιήσας, τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἀμφοτέρων ἀπεστέρησεν.

B 55 = Fótios, Lexicon, Iota 108, s.v. ἴνα

ἴνα· ὅπου. Ἄντιφῶν ἐν τῷ Περί τῆς ὁμοιοῦσας·

ὀκνεῖν ἴνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν.

B 56 = Suidás, Lexicon s.v. ὀκνῶ

ὀκνῶ ... καὶ οἱ ῥήτορες οὐκ ἐπὶ δειλίας καὶ ῥαιθυμίας ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ φόβου καὶ τοῦ φοβεῖσθαι. Ἄντιφῶν·

κακὸς δ' ἂν <εἶη>, εἰ <ἐπ' > ἀποῦσι μὲν καὶ μέλλουσι τοῖς κινδύνοις τῇ γλώττῃ θρασύνεται καὶ τῷ θέλειν ἐπείγει, τὸ δ' ἔργον ἂν παρῆι, ὀκνεῖ.

B 57 = Stobaios, Anthologium III, 8, 18

Ἄντιφῶντος. ἴ νόσος δειλοῖσιν ἐορτή. οὐ γὰρ ἐκπορεύονται ἐπὶ προᾶξιν.

B 58 = Stobaios, Anthologium III, 20, 66

Ἐναντιφῶντος. ὅστις δὲ ἰὼν ἐπὶ τὸν πλησίον κακῶς ποιήσων δειμαίνει, μὴ ἂν θέλει ποιῆσαι ἁμαρτῶν τούτων ἂν μὴ θέλει ἀπενέγκηται, σωφρονέστερος. ἐν ᾧ γὰρ δειμαίνει, μέλλει· ἐν ᾧ δὲ μέλλει, πολλάκις ὁ διὰ μέσου χρόνος ἀπέστρεψε τὸν νοῦν τῶν θελημάτων· καὶ ἐν μὲν τῷ γεγενῆσθαι οὐκ ἔνεστιν, ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἐνδέχεται <καὶ τὸ μὴ> γενέσθαι. ὅστις δὲ δράσειν μὲν οἶεται τοὺς πέλας κακῶς, πείσεσθαι δ' οὐ, οὐ σωφρονεῖ. ἐλπίδες δ' οὐ πανταχοῦ ἀγαθόν· πολλοὺς γὰρ τοιαῦται ἐλπίδες κατέβαλον εἰς ἀνηκέστους συμφοράς, ἃ δ' ἐδόκουν τοῖς πέλας ποιῆσειν, παθόντες ταῦτα ἀνεφάνησαν αὐτοί. σωφροσύνην δὲ ἀνδρὸς οὐκ ἂν ἄλλου ὀρθότερόν τις κρίνειεν, ἢ ὅστις τοῦ θυμοῦ ταῖς παραχρημα ἡδοναῖς ἐμφράσσει αὐτὸς ἑαυτὸν κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν. ὅς δὲ θέλει χαρίσασθαι τῷ θυμῷ παραχρημα, θέλει τὰ κακίῳ ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων.

B 59 = Stobaios, Anthologium III, 5, 57

Ἐναντιφῶντος. ὅστις δὲ τῶν αἰσχυρῶν ἢ τῶν κακῶν μῆτε ἐπεθύμησε μῆτε ἤψατο, οὐκ ἔστι σώφρων· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅτου κρατήσας αὐτὸς ἑαυτὸν κόσμιον παρέχεται.

B 60 = Stobaios, Anthologium II, 31, 39; p. 208, 13 W.

Ἐναντιφῶντος. πρῶτον, οἶμαι, τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ παιδείσεις· ὅταν γὰρ τις πράγματος κἂν ὅτου οὖν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσεται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι· καὶ γὰρ τῆι γῆι οἶον ἂν τις τὸ σπέρμα ἐναρόση, τοιαῦτα καὶ τὰ ἔκφορα δεῖ προσδοκᾶν· καὶ ἐν νέῳ σώματι ὅταν τις τὴν παιδείusin γενναίαν ἐναρόση, ζῆι τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς τοῦ βίου, καὶ αὐτὸ οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται.

B 61 = Stobaios, Anthologium II, 31, 40

τοῦ αὐτοῦ. ἀναρχίας δ' οὐδὲν κάκιον ἀνθρώποις· ταῦτα γινώσκοντες οἱ πρόσθεν ἀνθρώποι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἴθιζον τοὺς παῖδας ἄρχεσθαι καὶ τὸ κελεύομενον ποιεῖν, ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἰόντες ἐκπλήσσοιντο.

B 62 = Stobaios, Anthologium II, 31, 41

οἷωι τις ἂν τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας συνῆι, τοιοῦτον ἀνάγκη γενέσθαι καὶ αὐτὸν τοὺς τρόπους.

B 63 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. διάθεσις

διάθεσις· ... ἀντὶ τοῦ διοίκησις ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας·

ἀλλὰ εἰδότες τὴν διάθεσιν ἀκούουσιν.

B 64 = Exc. Vindob. 44 (Stob. IV, 293, 17 Meineke ?; cfr. H. Schenk) Floril. duo n. 62

(Wien 1888 S. 11)

Ἐπιφῶν· αἱ νέαι φιλίαι ἀναγκαῖαι μὲν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι.

B 65 = Suidás, Lexicon s.v. θωπεία

θωπεία· Ἐπιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας·

πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γινώσκουσιν, ἀλλ' ἑταίρους ποιοῦνται θῶπας πλούτου καὶ τύχης κόλακας.

B 66 = Kléméns Alex., Stromata VI, 19,7

Ἐπιφῶν ὁ ῥήτωρ λέγει·

γηροτροφία γὰρ προσέοικε παιδοτροφία.

B 67 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀθεώρητος

ἀθεώρητος· ἀντὶ τοῦ ἀθέατος παρ' Ἐπιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας.

B 67a = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀνδρεία

ἀνδρεία· ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία. Ἐπιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας.

B 68 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀυλιζόμενοι

ἀυλιζόμενοι· ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι Ἐπιφῶν. Περὶ ὁμονοίας.

B 69 /1 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. βαλβίς
βαλβίς· Ἀντιφῶν Περὶ ὁμονοίας· ἡ ἀρχή.

B 69 /2 = Etymologicum magnum p. 186, 24 Kallierges, s.v. βαλβίς (= Etymologicum
genuinum Alfa 26 Lasserre)
βαλβίς· ... καὶ βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς.

B 70 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. εὐηνιώτατα
εὐηνιώτατα· Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας. εὐήνιος ὁ πρῶτος καὶ μέτριος καὶ μὴ
ταραχώδης. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων.

B 71 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. φηλώματα
φηλώματα· Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας ἑξαπάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἑξαπατᾶν.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

B 72 = Antiatt. Bekk. An. 78, 20
ἀπειθαρχία· Ἀντιφῶν Πολιτικῷ.

B 73 = Athénaios, Deipnosophiastae X, 423a (X, 20 Kaibel)
καταριστᾶν δὲ εἴρηκεν ἐν τῷ Πολιτικῷ Ἀντιφῶν οὕτως·
ὅτε δὴ τις πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ τῶν φίλων κατηρίστηκεν.

B 74 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. εὐσύμβολος
εὐσύμβολος· ἀντὶ τοῦ ῥαιδίως καὶ εὖ συμβάλλων, τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν.
Ἀντιφῶν Πολιτικῷ.

B 75 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἡμιολιασμός

ἡμιολιασμός· Ἐντιφῶν Πολιτικῶι διπλασιασμοῦ καὶ ἡμιολιασμοῦ ἄντι τοῦ τὸ ἡμιόλιον <δοῦναι> ἐν τοῖς λογισμοῖς.

B 76 = Prisc. 18, 230 illi (?)

καταμελεῖν τούτων καὶ ταῦτα. Antiphon ἐν τῶι Πολιτικῶι· μήτε φιλοπότην κληθῆναι καὶ δοκεῖν τὰ πράγματα καταμελεῖν ὑπὸ οἴνου ἡσώμενον.

B 77 = Plútarchos, Anton. 28

ἀναλίσκειν καὶ καθηδुπαθεῖν τὸ πολυτελέστατον, ὡς Ἐντιφῶν εἶπεν, ἀνάλωμα, τὸν χρόνον.

ΠΕΡΙ ΚΡΙΣΕΩΣ ΟΝΕΙΡΩΝ.

B 78 = Artemidóros, Onirocriticon I, 14; p. 109, 10 H.

σηπία. αὕτη δὲ μόνη καὶ τοὺς ἀποδρᾶναι πειρωμένους ὠφελεῖ διὰ τὸν θολόν, ὧι χρωμένη πολλάκις φεύγει. μέμνηται δὲ τούτου τοῦ ὄνειρου καὶ Ἐντιφῶν ὁ Ἄθηναῖος.

B 79 /1 = Cicero, de div. I, 20, 39

somnia, de quibus disputans Chrysippus multis et minutis somniis colligendis facit idem, quod Antipater, ea conquirens quae Antiphontis interpretatione explicata declarant illa quidem acumen interpretis, sed exemplis grandioribus decuit uti.

B 79 /2 = Cicero, de div. I, 51, 116

hic magna quaedam exoritur neque ea naturalis, sed artificiosa somniorum Antiphonis interpretatio eodemque modo et oraclorum et vaticinationum. sunt enim explanatores, ut grammatici poetarum.

B 80 = Cicero, de div. II, 70, 144

ipsorum interpretum coniecturae nonne magis ingenia declarant eorum quam vim consensumque naturae? cursor ad Olympia proficisci cogitans visus est in somnis curru quadrigarum vehi. mane ad coniectorem, at ille:

vinces, inquit id enim celeritas significat et vis equorum.’ post idem ad Antiphontem, is autem ‘vincare, inquit, necesse est: an non intellegis quattuor ante te cucurrisse?’ ecce alius cursor (atque horum somniorum et talium <interpretationum> plenus est Chrysippi liber, plenus Antipatri), sed ad cursorem redeo: ad interpretem detulit aquilam se in somnis visum esse factum at ille: ‘vicisti ista enim avi volat nulla vehementius.’ huic aequae idem Antipho: ‘baro, inquit, victum te esse non vides? ista enim avis insectans alias avis et agitans semper ipsa postrema est.

B 81 = Seneca, Controv. II, 1, 33 Otho

Iunius ... edidit quidem quattuor libros Colorum, quos belle Gallio noster ‘Antiphontis libros’ vocabat: tantum in illis somniorum est.

B 81a = Melampous, Περί παλαμῶν 18-19 Diels (Beitr. z. Zuckungsl. I, Abh. d. Berl. Ak. 1907)

(18) ὀφθαλμὸς δεξιὸς ἐὰν ἄλληται, κατὰ Φημονόην καὶ Αἰγυπτίους καὶ Ἐντιφῶντα ἐχθροὺς ὑποχειρίους ἔξει· ἄγει δὲ καὶ ἀποδήμους. (19) ὀφθαλμοῦ δεξιοῦ τὸ ἄνω βλέφαρον ἐὰν ἄλληται, ἐπίκτησιν πάντως δηλοῖ, κατὰ δὲ Ἐντιφῶντα προᾶξιν καὶ ὑγείαν, δούλωι ἐπιβουλήν, χήραι ἀποδημίαν.

B 82 = Anecd. Bekk., Antiattic. 114, 28

τελεσθῆναι· τὸ ἀναλωθῆναι. Ἐντιφῶν.

B 83 = Anecd. Bekk., Lex. VI; p. 345, 26

ἀδυναμία ἐρεῖς ὡς Δημοσθένης καὶ ἀδυνασία ὡς Ἐντιφῶν καὶ Θουκυδίδης (VII, 8, 2; VIII, 8, 4).

B 84 = Anecd. Bekk., Lex. VI; p. 367, 31

ἀκόλουθα Ἐντιφῶν τὰ ἐπόμενα καὶ σύμφωνα.

B 85 = Anecd. Bekk., Lex. VI; p. 418, 6

ἀπάλαμνον· ἀμήχανον. οὕτως Ἐντιφῶν.

B 86 = Anecd. Bekk., Lex. VI; p. 419, 18

ἀπεγένετο· ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἐντιφῶν καὶ Θουκυδίδης.

B 87 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀκαρῆ

ἀκαρῆ· ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδὲν παρ' Ἐντιφῶντι.

B 88 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. βάσανος

βάσανος· Ἐντιφῶν, λίθος οὕτω καλεῖται, ἣν τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται.

B 89 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. δυσάνιος

δυσάνιος· Ἐντιφῶν ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμενος, κἂν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ἦι.

B 90 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. εἰσφρήσειν

εἰσφρήσειν· εἰσάξειν, εἰσδέξεσθαι. Ἐντιφῶν.

B 91 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos

ἐμ βραχεῖ ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ Ἐντιφῶν.

B 92 = Moeris, Lexicon Atticum 203, 2 Bekk.

λιθουργοὺς Θουκυδίδης (IV, 69, 2), λιθοκόπους Ἐντιφῶν.

B 93 = Filodémos, de poem. c. 187, 3 (V. H. 2 VI Th. Gomperz Wien. Sitz. Ber. 123, VI, 49)

ἐπειδήπερ ἐκ τῶν προαναλογισθέντων συνεθεωρεῖτο καὶ οὐκ ἐξητασμένον οὕτως <ἦν>, ὥσπερ εἰ μηθὲν ἐτύχομεμ πρὸς ἑτέρους εὐρίσκοντες <περὶ τοῦ> ὑπὸ γραμμάτων ἀπλῶν καὶ συνθέτων οἰκειοῦσθαι τὴν ἀκοήν, εὐδηλος ἢ τῶν ἄλλων φληναφία φαίνεται τῶν ἢ ταῦτ' ἀτέρπειν καὶ ὀχλεῖν ἢ διάφορα κατηξιωκότων ὡς

καί τινος τῶν ἀρχαίων Ἀντιφῶντος, εἴτ' οὖν ῥητορικὸς εἶτε καὶ φιλόσοφος ἠβούλετ' εἶναι.

B 93a = Fótios, Lexicon Alfa 822, s.v. ἀκοινώνητος (p. 66, 4 Reitz.)
ἀκοινώνητος. Πλάτων ἐν Νόμων ς (768b) καὶ ἀκοινώνητα. καὶ Ἀντιφῶν δὲ καὶ
Εὐριπίδης (Andr. 470).

B 93b /1 = Fótios, Lexicon Alfa 1136, s.v. ἀμαρτυρήτως (p. 87, 25 Reitz.)
ἀμαρτυρήτως· ἀμαρτύρως· οὕτως Ἀντιφῶν

B 93b /2 Suidás, Lexicon s.v. ἀμαρτυρήτους
ἀμαρτυρήτους· ἀντὶ τοῦ ἀμαρτύρους· οὕτως Ἀντιφάνης (sic).

B 94 = Fótios, Lexicon Tau 590, s.v. τίμιον
τίμιον· ἀντὶ τοῦ ἔντιμον. οὕτως Ἀντιφῶν.

B 95 = Pollux, Onomasticon I, 34
μεθέορτοι ἡμέραι κατὰ Ἀντιφῶντα.

B 96 = Pollux, Onomasticon I, 98
καλείσθω δὲ κυβερνήτης ... καὶ κατ' Ἀντιφῶντα ὁ ποδοχῶν ἢ μᾶλλον κατ' ἐμὲ ὁ
ποδηγῶν.

B 97 = Pollux, Onomasticon II, 109
ἀγλωπτίαν δὲ Ἀντιφῶν εἴρηκεν.

B 98 = Pollux, Onomasticon II, 120
Ἀντιφῶν δὲ ἀντιλογούμενοι.

B 99 /1 = Pollux, Onomasticon II, 120

Ἐντιφῶν δὲ ἀπαρτιλογία ὡσπερ καὶ Ἡρόδοτος (VII, 29).

B 99 /2 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos p. 43; s.v. ἀπαρτιλογία ἀπαρτιλογία· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον (fr. 23 O. A. II, 177) καὶ Ἡρόδοτος ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμός.

B 100 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos II, 123
κακολόγος, κακήγορος καὶ ὡς Ἐντιφῶν ἡδυλόγος καὶ μετριολόγος.

B 101 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos II, 228
Ἐντιφῶν ἐπινόημα.

B 102 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos II, 230
ἀθυμοῦσιν ὡς Ἐντιφῶν.

B 103 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos III, 113
χρηματίζειν καὶ ὡς Ἐντιφῶν φιλοχρηματεῖν.

B 104 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos IV, 9
ἀνεπιστημοσύνη, ἀγνοια, ἀγνωσία. Ἐντιφῶν. δ' ἐπὶ τούτου καὶ ἀγνωμοσύνην λέγει.

B 105 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos IV, 9
δοκησίσοφος, ὡς Ἐντιφῶν ἔφη.

B 106 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos IV, 167
συμμετρίας Ἐντιφῶν ... καὶ δυσμέτρητον Ἐντιφῶν.

B 106a = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos V, 145
ἀγνοῶν. Ἐντιφῶν δὲ καὶ ἀγνώμων λέγει.

B 107 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos V, 441

καὶ τὸ πρᾶγμα ἀναισθησία, ἀχαριστία, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη καὶ ὡς Ἐπιφῶν ἀποστέρησις.

B 108 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos VI, 163

Ἐπιφῶν δὲ καὶ ἐξαλαῶσθαι πανοικεσία ἔφη.

B 109 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos VI, 169

κακόνους ὡς Ἐπιφῶν.

B 110 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos VI, 183

Ἐπιφῶν δὲ ἐπιθύμημα.

B 111 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos VIII, 68

ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπολογουμένου ἀπελογήσατο, ἀπελύθη ὡς Ἐπιφῶν.

B 112 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos VIII, 103

καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις ἐγίνοντο σίτου ἐπιγραφεῖς, ὡς Ἐπιφῶν.

B 113 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos IX, 26

πολιτοκοπεῖν παρ' Ἐπιφῶντι.

B 114 = Lesbonax Gramm., De figuris 7 Blank (p. 180 Valck.)

Κλαζομένιον (σχῆμα?)· ὡς τὸ ἔπορεύομαι σὺν ἀγῶνι ἄντι τοῦ εἰς ἀγῶνα, ἀλλάσσον τὴν δοτικὴν εἰς αἰτιατικὴν καὶ τὴν πρόθεσιν εἰς πρόθεσιν· ὡς τὸ σὺν πατρίδι ἔβη ἄντι τοῦ εἰς τὴν πατρίδα· οὕτως Ἐπιφῶν.

B 115 = Suidás, Lexicon s.v. ἀπόκριναι

ἀπόκριναι· ... καὶ ἀπόκρισις ἢ ἀπολογία. οὕτως Λυσίας (fr. 305 O. A. II, 214a 23) καὶ Ἐπιφῶν.

B 116 = Suidás, Lexicon s.v. ἀπολαχεῖν

ἀπολαχεῖν ... Ἐντιφῶν· ὁπότ' ἄνθρωποι βούλοιντο χρήματα διαλαγχάνειν.

B 117 = Suidás, Lexicon s.v. χρημάτων

Χρημάτων· ... κείται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου ὡς Ἐντιφῶν.

B 118 = Athénaios, Deipnosophiastae XIV, 650e ? (XIV, 63 Kaibel ?)

Ἐντιφῶν (?) ἐν τῷ Περὶ γεωργικῶν.